

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

DOM

Afsagt den 20. maj 1997 af Østre Landsrets 1. afdeling
(landsdommerne Waage, Ebbe Christensen og B. Vollmond).

1. afd. a.s. nr. B-2845-95:
Hjernesagen
som mandatar for overlæge dr. med.

(Advokat Christian Harlang)
mod

(Advokat Klaus Ellis Henriques).

Københavns Byrets G. afd.s dom af 12. oktober 1995 (G 263/94)
er anket af Hjernesagen som mandatar for overlæge dr. med.
med påstand som for byretten om frifindelse.

Indstævnte har nedlagt sålydende påstande:

1. Skærpelse af straffen på 3 dagbøder à kr. 300 med forvand-
lingsstraf af hæfte i 3 dage efter de i stævningen citerede
bestemmelser i straffeloven for følgende ytringer:

"... at man i foreningen (læs Landsforeningen for - og
værdsetter 4 ting: Ærlighed, hæderlighed, tro-
fasthed og loyalitet, (sagsøger) besidder ingen
af disse egenskaber."

"Man (Landsforeningen for) kan ikke være tjent med en person (sagsøger), der samarbejder med en bedrager."

2. Appellanten tilpligtes til indstævnte at udrede en godtgørelse for lidelse og tort på kr. 15.000 med tillæg af renter fra sagens anlæg til betaling sker.

3. De under 1. anførte ytringer og sigtelser begæres kendt u-beføjede i henhold til straffelovens § 273, stk. 1.

Der er for landsretten afgivet forklaringer af appellanten og indstævnte samt af vidnerne ,
og , der alle i det væsentlige har forklaret som for byretten.

Der er endvidere for landsretten afgivet vidneforklaringer af

Appellanten har supplerende forklaret, at han inden det ekstraordinære repræsentantskabsmøde den 19. februar 1994 i Landsforeningen for ved et formøde mødtes med bl.a. der bistod foreningen med administrative opgaver. Under formødet fortalte om dommen over Da indstævnte samarbejdede med , idet han fik penge fra ham, og dette samarbejde var uheldigt for foreningen, blev det aftalt, at appellanten under eventuelt skulle kritisere indstævntes samarbejde med Da indstævnte havde etableret dette samarbejde, selv om han, ligesom alle andre i foreningen, vidste, at foreningen var imod det, skulle appellanten endvidere bede indstævnte forlade foreningen. Han skrev i stikordsform ned, at han skulle nævne dommen over og bede indstævnte forlade foreningen. Man var ved formødet opmærksom på, at der kunne komme sagsanlæg, og lagde vægt på, at appellanten skulle udtale sig forsigtigt og ikke forulempe indstævnte. Referatet af repræsentantskabsmødet vedrørende dette spørgsmål er ikke ordret, men dækkende.

Indstævnte har supplerende forklaret, at han forud for repræ-

representantskabsmødet på Amtsforeningens vegne fra alene havde modtaget det bidrag på 5.000 kr., som som for Landsforeningen for Hovedskader gav tilsagn om i skrivelse af 28. januar 1994, og nogle sangbøger. ydede bidrag på linie med andre, og der var ikke tale om noget samarbejde med ham. Modtagelsen af bidraget var godkendt af hele Amtsforeningens bestyrelse. Indstævnte var ikke klar over, at appellantenten mente, at man ikke burde modtage bidrag fra Hovedskadeforeningen.

har supplerende forklaret, at appellantenten ved mødet den 19. februar 1994 sagde, at indstævnte omgikkedes en bedragerisk person.

har supplerende forklaret, at han ikke kan huske, om appellantenten sagde, hvorfor indstævnte ikke var hæderlig. Da indstævnte forlod repræsentantskabsmødet, fulgte vidnet og de øvrige medlemmer af Amtsforeningens bestyrelse ham, idet han blot havde forsvaret, hvad man var enige om i Amtsforeningen. Den erklæring om appellantens udtalelser, som vidnet underskrev den 4. oktober 1994, er ikke udfærdiget af vidnet, men er dækkende.

har supplerende forklaret, at appellantenten ved repræsentantskabsmødet ikke sagde noget fordømmende om indstævntes person, men om hans opførsel.

har forklaret, at han, der tidligere havde været formand for , efter sammenlægningen af denne forening og Apopleksiforeningen i en overgangsfase var konsulent for bestyrelsen og administrationen. Ved formødet inden repræsentantskabsmødet den 19. februar 1994 talte man om, at appellantenten skulle udtrykke sin mistillid til indstævnte p.g.a. indstævntes samarbejde med og bede indstævnte nedlægge sine hverv i foreningen, da han ikke havde efterkommet foreningens ønske om at ophøre med samarbejdet med

Vidnet havde ikke selv været involveret i at give indstævnte besked om, at foreningen ikke ønskede at samarbejde med Wagner, men efter vidnets opfattelse var indstævnte klar herover. Amtsforeningerne i København og Vejle var på grund af

foreningens holdning ophørt med at samarbejde med For at undgå en sag skulle appellants ord vejes på en guldvægt, og vidnet bidrog væsentligt til ordvalget. Hvis appellanten havde anvendt så krasse ord, som hævdet af indstævnte, ville vidnet have reageret og ville have husket det. Appellanten anvendte bløde ord, og vidnet husker, at han bagefter var lettet over, at appellanten havde udtrykt sig på den måde. Ordene ærlighed, trofasthed, hæderlighed og loyalitet blev ikke anvendt. Det af foreningen udsendte referat, som vidnet har udfærdiget, er dækkende, men ikke ordret.

har forklaret, at han, der bl.a. var medlem af foreningens hovedbestyrelse og repræsentantskab, deltog i mødet den 19.februar 1994. Det af foreningen udsendte referat af mødet er efter vidnets opfattelse dækkende med hensyn til appellants udtalelser. Hvis appellanten var fremkommet med de udtalelser, som indstævnte angiver, ville vidnet have reageret, hvilket han ikke gjorde. Appellanten nævnte, at var dømt, og at man ikke kunne samarbejde med ham. Vidnet kan ikke huske, at appellanten skulle have sagt, at indstævnte samarbejdede med en bedrager. Indstævnte var fortsat med at samarbejde med , selv om man i foreningen var enige om, at det ikke burde ske.

har forklaret, at hun, der var forretningsudvalgsmedlem, deltog i repræsentantskabsmødet den 19. februar 1994. Det af foreningen udsendte referat af mødet dækker efter vidnet opfattelse godt appellants udtalelser. Appellanten satte ikke etiketter på indstævnte, men kritiserede hans samarbejde med Appellanten fremkom ikke med beskyldninger vedrørende indstævntes personlige egenskaber. Efter appellants indlæg gik indstævnte, der virkede ophidset, på talerstolen. Man havde inden sammenlægningen af de to foreninger i Afasiforeningens forretningsudvalg, hvoraf bl.a. amtsformændene var medlemmer, drøftet, at man ikke ville samarbejde med

har forklaret, at hun deltog i repræsentantskabsmødet den 19.februar 1994 for Århus Amts Afasiforening. Under mødet sagde appellanten, at foreningen værdsatte ærlig-

hed, loyalitet, trofasthed og en ting til, måske hæderlighed, og at indstævnte ikke besad nogen af disse egenskaber. Appellanten fortalte ikke hvorfor, det ikke var tilfældet. Repræsentanterne for Jylland kunne ikke forstå baggrunden for denne udtalelse og kunne ikke nå at spørge, da de skulle nå færgen. Appellanten bad også indstævnte om at gå, idet man ikke kunne have en i foreningen, der arbejdede sammen med en, der var dømt. Vidnet husker ordret appellants udtalelser, da hun blev chokeret over dem. Vidnet blev af indstævnte spurgt, om hun kunne godkende en af ham udfærdiget erklæring med referat af appellants udtalelser. Da dette var tilfældet, underskrev hun den 24. januar 1995 erklæringen.

Parterne har i det væsentlige gentaget deres procedure for byretten.

Landsrettens bemærkninger:

Efter de modstridende forklaringer for landsretten findes det ikke godtgjort, at appellanten på repræsentantskabsmødet den 19. februar 1994 udtalte sig som angivet i 1. led af indstævntes påstand, medens det efter bevisførelsen findes godtgjort, at han fremkom med den i 2. led af indstævntes påstand angivne udtalelse.

Af de i den indankede dom anførte grunde tiltrædes det imidlertid, at sandheden af den sigtelse, der er indeholdt i denne udtalelse er godtgjort, og at udtalelsen derfor i henhold til straffelovens § 269, stk. 1, er straffri.

Som følge heraf frifindes appellanten for de af indstævnte nedlagte påstande.

Efter omstændigheder ophæves sagens omkostninger for begge retter.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Appellanten, Hjernesagen som mandatar for overlæge dr. med.
, frifindes for de af indstævnte,

len, nedlagte påstande.

Ingen af parterne betaler sagsomkostninger for nogen af retterne til den anden part.

(Sign.)

— — —

Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsrets kontor, den 20 MAJ 1997

P.j.v.

B. Krum

Bente Krum
Overassistent